

SELKEE!

HOHTAVAT

TAMMI

Selkomukauttaja
SATU LEISKO

SIRIKOLU

Ensimmäinen painos

Selkomukautus:

Teksti © Satu Leisko ja Tammi 2026

Selkomukauttaja on hyödyntänyt mukautustyön alussa tekoälyä.

Graafinen suunnittelu © Laura Lyytinen ja Tammi 2026

Alkuteos:

Hohtavat

Teksti © Siri Kolu 2024

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-04-8228-2

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuden liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

SIRI KOLU HOHTAVAT

Selkomukautus
Satu Leisko

Tammi • Helsinki

Henkilöt

Ani, Aniara

Ani on tämän tarinan päähenkilö.
Hän käy lukiota.
Hän rakastaa Kapria,
ja he ovat yhdessä.
Ani asuu äidin, isän ja pikkusiskon kanssa.

Kapri

Kapri on Anin rakas.
He ovat samassa lukiossa.
Kapri asuu isänsä kanssa.
Kaprin äiti on kuollut kauan sitten.

Anin perhe: äiti, isä ja sisko

Anin perheessä on äiti, isä ja pikkusisko.
Pikkusiskon nimi on Ailikki.

Teetytöt

Teetytöt ovat joukko tyttöjä,
jotka ovat mukana kirkon toiminnassa.
He käyvät usein kirkon teeilloissa.
Tässä tarinassa he saavat myös nimen valokit.

Elsa

Elsa on Anin koulukaveri.
Hän on teetyttöjen johtaja.

Sisällysluettelo

Maailman viimeinen viikko	9
Perjantai.....	11
Ennen Hohtavia.....	11
Hohtava	14
Pakoon	17
Valojäljet kotona.....	20
Sydän jäätyy	21
Merkitty ja merkitön.....	23
Viestit	25
Lauantai	27
Toivo.....	27
Maailma on sekaisin	29
Keskustelu kattomajalla	30
Teetytöt.....	32
Turha ramppi	35
Isä palaa kotiin	37
Petoja	39
Isän toinen meno	40
Meillä on toivoa vuorotellen	41

Sunnuntai	43
Surullinen eläin	43
Kirjat lohduttavat	45
Äiti ja isä keskusteleivat	46
Salaisuudet	48
Taikuri ja Rubiini	51
Ailikin kysymykset	54
Isäni kanavat ja rakkaudet	56
Salaisuuksien yö	59
 Maanantai	 60
Kuusi tapaa kuolla	60
Valokit	63
Me ja ne	65
Runokirjat	69
Vihko Kaprille	70
Yö kattomajalla	72
 Tiistai	 76
Aamunavaus	76
Kaprin viha	78
Minun salaisuuteni	80
Ensimmäinen tapaaminen	83
Yllätykset	87
Nainen kesämekossa	91
Viesti Kaprilta	93

Keskiviikko	94
Märkä aamu	94
Aniara.....	97
Elsa	100
Elsan pyyntö	103
Päivällinen	107
Keskeneräinen rakennus.....	109
Toivomus	112
 Torstai	 113
Viimeinen syntymäpäivä.....	113
Viimeiset mahdollisuudet	116
Ilmapallot	118
Pihajuhla	120
Viimeinen lahja.....	122
Hyvää yötä maailma	125
 Perjantai.....	 126
Viimeinen aamu	126
Pihaportilla	128
Päivän ohjelma.....	131
Kävelyllä	133
Odotamme	135
Pasuunan ääni.....	139
 Loput.....	 141

Maailman viimeinen viikko

Maailman viimeinen viikko alkaa 14. lokakuuta.
On tavallinen perjantai, syysloma lähestyy.
Kello on kymmentä yli kuusi illalla.
Minä istun kattomajalla,
kotitaloni sivurakennuksen katolla.
Katselen kaupunkia.

Taivas on kirkas.
Lapsiperheet ovat ruokaostoksilla.
Ihmiset odottavat junaa asemalla,
he nauravat ja juttelevat.
Viikonloppu on alkamassa.

Sitten lähijuna saapuu Koivukylän asemalle.
Se on erikoinen Hohtava juna.
Ihmisten mukana junasta nousevat Hohtavat.
He ovat olentoja,
joiden sisällä on kirkas valo.

Hohtavat pysäyttävät ihmiset
asemalla, bussipysäkeillä.
R-kioskillä, Alkon edessä,
lemmikkieläinkaupassa.

Hohtavat pysäyttävät kaiken.
Niiden valo näkyy minun kotiini asti.
Ne menevät talosta taloon.
Koko kaupunki pysähtyy.

Hohtavat tulevat,
ja siitä alkaa maailman viimeinen viikko.
Siitä alkaa maailmanloppu.
Tästä hetkestä kerrotaan monia tarinoita.
Tästä alkaa minun tarinani.

Perjantai

Ennen Hohtavia

Kaikki on tavallista,
ennen kuin Hohtavat tulevat.
Koulun ruokalassa tuoksuu kalakeitto.
Koulun jälkeen minä ja Kapri juoksemme vapauteen.
Kapri on minun rakkaani.

Kaprilla on jalassaan farkut,
joiden polvessa on mansikkapaikka.
Hän on parsinut sen itse.
Minä en jaksaisi parsia,
ja Kapri nauraa minulle.

– Ei se ollut vaikeaa.
Ja sinä rakastat koskettaa sitä mansikkaa,
hän sanoo.

Se on totta.
Silitän hänen polveaan sormillani.
Mansikka on vähän koholla.

Kävelemme yhdessä kotiin.
Kapri kääntyy kohti tornitaloja,
joissa hän asuu.
Minä lähten omaan kotiini Puulaaksoon.

Kapri tarttuu hetkeksi käteeni.
Hän haluaa hyvästellä minut kunnolla,
vaikka näemme taas illalla elokuvissa.

Äkkiä hän sanoo:
– En tiedä, miten sanoisin tämän sinulle,
mutta minun on pakko sanoa tämä asia.

Pelästyn, että menetän hänet.
Onko hän kyllästynyt minuun?
Onko hän rakastunut toiseen?

Kapri jatkaa:
– Jotain tapahtuu pian.
Jokin tulee meidän väliimme.
Ani, lupaa minulle,
että me valitsemme aina toisemme.
Vaikka mitä tapahtuisi.

Hän katsoo minua kauhuissaan.
Ihan kuin hän näkisi tulevaisuuteen
ja tietäisi etukäteen, mitä tapahtuu.

Seisomme risteyksessä.
Emme uskalla lähteä eteenpäin.
Sitten oppilaita ajaa pyörillä ohitsemme,
ja minä havahdun todellisuuteen.
Lupaan, että tulen hakemaan Kapria illalla.
Sen jälkeen hän hengittää kevyemmin.

Hohtava

Kotona keitän teetä ja odotan iltaa.
Siskoni Ailikki soittaa pianoa.
Äiti palaa töistä ja laittaa ruokaa.
Kaikki on tavallista,
mutta minä en pysty rauhoittumaan.

Menen kattomajaan.
Se on sivurakennuksen katolla kotipihassani.
Se on minun ja Kaprin oma paikka.

Sitten kello tulee 18.10.
Näen, kun Hohtavat tulevat asemalle.
Näen, miten niiden valo leviää kaupunkiin.
Yksi Hohtavista lähestyy pihaamme.

Kuiskaan sille:
– Ei. Älä tule.
En halua, että kaikki muuttuu.

Mutta Hohtava tulee.
Se leijuu ylös luokseni.
Se on ihmisen muotoinen, mutta korkeampi.
Sen rinnassa on kirkas valo.
Valossa näen ikuisen kaupungin.

Hohtava puhuu minulle:
Ani. Sinä. Sinut on kutsuttu.
Sinua on rakastettu.
Sinut on valittu.

Hohtava painaa kätensä sydämeni päälle.
Sen valo tuntuu makealta ja lämpimältä,
se on kuin vaahtokarkki nuotiossa tai kuuma kylpy.
Hohtavan valo polttaa minuun jäljen.

Minä pysäytän Hohtavan:
– Seis, minulla on kysymys!
Onko teillä tilaa kaikille?
Onko tilaa meille,
jotka olemme outoja, epäilemme tai pelkäämme?

Hohtava vastaa minulle:
Haen ne, joiden nimet on kirjoitettu.
Sinä tiesit jo,
että tulen hakemaan sinut.

Vastaan:
– Minä haluan valita itse,
mitä minulle tapahtuu.

Hohtava ei hyväksy vastaustani.

Se sanoo:

Sinulla on yksi viikko aikaa harkita.

Sen jälkeen ovi aukeaa sinulle, Aniara,

se aukeaa teille kutsutuille.

Sitten Hohtava on poissa.

Minä ryntään alas kattomajalta.

Pakenen pihalle ja portista kadulle.

Pakoon

Kello on puoli seitsemän,
kun lähden pakoon.
Minun on pakko juosta pois.

Sisälläni on sama hätä kuin lapsella,
joka on kadottanut vanhempansa ihmisjoukkoon.
Mitä minä teen nyt?
Mitä tästä seuraa?

Entä jos minulla oli jokin sairauskohtaus?
Luulin, että näin hohtavan olennon.
En voi kertoa tästä kenellekään,
muut huolestuisivat minusta.

Hän puhui.
Hän puhui minulle.
Hohtava.

Minun pitäisi nyt hakea Kapria elokuviin.
Haluan hänen viereensä elokuvateatterin saliin.
Haluan suudella häntä pimeässä.
Haluan tavallisen maailman
ja tavallisen arki-illan.

Päätän: unohdan tämän.
Jos en usko Hohtaviin,
ehkä ne unohtavat minut.

Mutta minä tiesin.
Minä tiesin etukäteen.
Se on salaisuus.

Juuri silloin Hohtavan valojälki syttyy rinnassani.
Se kiinnittyy minuun
ja pistelee minua kuin neula.
En pysty estämään sitä.

Joudun paniikkiin.
Juoksen, kunnes en saa enää henkeä.
Juoksen, kunnes en enää jaksa.
Kaadun sillalle joen varteen.
Joen ääni ja puiden humina ympäröivät minua.

Ohitseni kulkee muita ihmisiä.
Heilläkin on valojälki rinnassaan.
Se lohduttaa minua.
Sitten näen miehen,
jolla ei ole valojälkeä.
Hän näyttää ihan tavalliselta.

Ymmärrän:
Tämä on totta.

Ihmiset on jaettu kahteen ryhmään.
Toisilla on valojälki ja toisilla ei.

Metsä on täysin pimeä,
kun kävelen kotiin.
Valojälki hehkuu rinnassani.

Kuistilla luen Kaprin viestit puhelimestani.
Niitä on paljon:
Missä sä oot?
Mitä on tapahtunut?
Soita mulle. Soita!

Selkomukautus runollisesta nuortenkirjasta

Perjantaina 14.10. kello 18:10
hohtavat olennot nousevat junasta.
He merkitsevät osan ihmisistä valolla,
mutta osa ihmisistä jää ilman merkkiä.
Hohtavat kertovat,
että viikon päästä maailma loppuu.

Ani ja Kapri ovat rakastaneet toisiaan vuoden.
Äkkiä heillä on vain viikko aikaa.
Äkkiä kaikki salaisuudet paljastuvat.

Voivatko Ani ja Kapri itse valita,
mitä heille tapahtuu?
Onko kaikki päätetty jo etukäteen?

www.tammi.fi

N84.2

ISBN 978-952-04-8228-2

SELKEE